

[Annelise Gotfredsen]

Det andet spørgsmål kan jeg få lejlighed til at besvare senere.

Ivar Hansen (V):

Det danske naturgasprojekt har fra starten været meget omstridt – det kan vi vist alle være enige om – og har i årenes løb givet anledning til mange debatter her i folketinget, debatter, hvor den politiske uenighed var stor, også med hensyn til fremtidsudsigterne, økonomien i projektet, de styringsmodeller, man betjente sig af i koncernen, og både D.O.N.G.s og de regionale selskabers struktur og kompetence i forhold til hinanden. Så på alle hovedområder har dette projekt givet anledning til megen debat og megen tummel, også her i folketinget. Det er klart, at det er en uro, som også i årenes løb har smittet af ude i de forskellige områder af landet, som efter planen skulle forsynes med naturgas, og det er givetvis et forhold, der på en række områder har forsinket projektets hensigtsmæssige gennemførelse.

Men de tidligere fejldispositioner og manglende politiske beslutninger, har vi jo ikke så forfærdelig store muligheder for at rette op på nu, og jeg vil tillade mig at glæde mig specielt over de politiske initiativer, der er taget fra energiministerens og regeringens side i løbet af de sidste to år – i den forbindelse selvfølgelig også indholdet af den politiske aftale med socialdemokratiet sidste år.

Der kunne nok være anledning til at indtage en meget skeptisk og tvivlende holdning over for naturgasprojektet. Men jeg mener, at med de beslutninger, der er taget, ikke mindst de sidste to år, er der grund til at – jeg ved ikke, om jeg kan bruge den samme sprogbrug, som repræsentantskabet gør i sine kommentarer til D.O.N.G.s beretning – anlægge en forsigtig optimistisk holdning med hensyn til fremtiden. Jeg vil gerne gøre disse ord til mine og sige, at jeg mener, der er basis for det. Men vi anlægges også den betragtning – og det vil jeg komme ind på lidt senere – at der klart er behov for en fortsat meget stram styring af projektet og for at være opmærksom på alle de muligheder, der måtte vise sig for en mere effektiv driftsform, afsætningsmuligheder osv. Derfor vil vi selvfølgelig følge dette projekt meget tæt også i de kommende år, og vi ved, at ministeren vil

gøre det samme, hvad der også gives udtryk for i ministerens redegørelse.

Det, sagen drejer sig om, er selvfølgelig at få solgt noget gas, og vi ved, at der er mange faktorer, der har ført til, at afsætningsmulighederne i de senere år ikke har været så gode, som man havde forudset fra starten: 2½ mia m³ om året – det var jo flot, hvis vi kunne have klaret det – men mange årsager førte til, at markedet ikke var nær så stort.

Jeg har lagt mærke til, at D.O.N.G. i sin redegørelse giver udtryk for, skal vi sige en vis optimistisk holdning med hensyn til mulighederne for eksport. Kapaciteten er jo til stede, vi kunne tage meget mere gas ind fra Nordsøen, end vi i virkeligheden gør, og vi kunne formentlig også sælge en del mere, men jeg har også lagt mærke til, at man i redegørelsen har lavet nogle kurver, der viser, at udbuddet af naturgas i Vesteuropa i hvert fald frem til år 2000 nok vil være noget større end efterspørgslen. Så jeg tror, der er grund til at mane til nogen forsigtighed med hensyn til at give projektet en bedre økonomi igennem en større eksport. Men det er klart, at vi er indforstået med, at mulighederne udnyttes, i det omfang det overhovedet er muligt.

Jeg vil dernæst gøre en principiel bemærkning om den såkaldte første udbudsrunde og DOPAS' rolle i den forbindelse. Vi kan selvfølgelig tage en ideologisk diskussion – offtentlig kontra privat virksomhed – men vi kunne også anlægge et mere praktisk synspunkt på DOPAS' rolle i den forbindelse. Vi ved, at DOPAS er med i alle 15 tilladelser og oven i købet er med som operatør i en enkelt tilladelse, nemlig oppe i Sæbyområdet.

Jeg mener, det er væsentligt at slå fast, som også ministeren gør det i sin redegørelse, og jeg citerer (Folketingstidende 1984–85, sp. 1482):

»Det direkte statslige engagement skal i første række sikre, at samfundet får et rimeligt økonomisk udbytte af virksomheden, samt fremme anvendelsen af danske varer og tjenesteydelser.«

Det synes jeg er et meget vigtigt synspunkt, og det er også vores udgangspunkt for at vurdere spørgsmålet: operatørrolle eller ikke-operatørrolle. Jeg vil indtil videre stille mig tvivlende over for, om det er nødvendigt, at DOPAS optræder i operatørrollen for at kunne udfylde den opave, som vi selvføl-